

روزه ی زبان!

آیا می دانید بسیاری از
گناهانی که برخی از
روزه داران انجام می دهند
به واسطه زبان است؟

www.Bidary.net

برادران و خواهران گرامی؛ السلام علیکم ورحمة الله

نوعی خاصی از روزه است که افرادی خاص با آن آشنايند. کسانی که از لهُو و بیهوده گویی روی گردانند. «روزه زبان» روزه ای است همیشگی، که هم در رمضان و هم در غیر رمضان وجود دارد اما زبان در رمضان هم پاکسازی می شود و هم ادب می آموزد!

به سند صحیح از رسول خدا - صلی الله علیه وآله وسلم - روایت است که خطاب به معاذ - رضی الله عنه - فرمود: «این را از خودت نگه دار» و به زبانش اشاره کرد.

معاذ گفت: «ای پیامبر خدا، مگر ما برای آنچه می گوییم هم مورد مواخذه قرار خواهیم گرفت؟»

فرمود: «مادرت به عزایت بنشیند ای معاذ! و آیا مردم جز به سبب حاصل زبان هایشان با صورت در آتش می افتند؟»
[علامه آلبنانی آن را صحیح دانسته است]

زیانی که انسان از زبان می بیند بسیار بزرگ است و خطر آن شدید، ابوبکر صدیق - رضی الله عنه - زبان خود را می گرفت و می گفت: «این مرا به اینجا و آنجا کشاند».

زبان درنده ای خطرناک، افعی ای است وحشی و آتشی است سوزاننده.

ابن عباس - رضی الله عنه - خطاب به زبانش می گفت: «ای زبان یا خیری بگو که سودی عایدت شود و یا از بدی ساکت باش که سالم بمانی».

خداوند تبارک و تعالی می فرماید: {انسان} هیچ سخنی را تلفظ نمی کند مگر آنکه مراقبی آماده [برای ثب آن] نزد اوست { [ق: ۱۸]

هر لفظی ضبط می شود و هر کلمه مورد محاسبه قرار خواهد گرفت. {و پروردگار تو نسبت به بندگانش ستمگر نیست} [فصلت: ۴۶]

و به سند صحیح از رسول خدا - صلی الله علیه وآله وسلم - روایت شده است که فرمودند: «هر که دهان و شرمگاهش را برای من تضمین کند من بهشت را برای او تضمین می کنم» [به روایت بخاری]

سلف صالحان ما نیز هنگامی که به ادب کتاب و سنت پایبند شدند و الفاظ خود را پیش از به زبان آوردن در ترازو گذاشتند و برای سخنی که می گفتند احترام قائل شدند، نطق شان ذکر شد و نگاهشان عبرت و سکوت شان اندیشه.

نیکان و خوبان همین که از روز حضور در برابر آن یگانه قهار ترسیدند زبان خود را در ذکر و شکر او به کار گرفتند و از بددهانی و سخنان زشت و بی ارزش دوری کردند.

ابن مسعود - رضی الله عنه - می‌گوید: «به خدا سوگند که در زمین چیزی به اندازه زبان شایسته آن نیست که مدتی طولانی زندانی شود».

صالحان، بسیاری اوقات قصد سخن گفتن می‌کنند اما همینکه به یاد تبعات و عواقب آن می‌افتند ساکت می‌شوند.

چگونه روزه است کسی که افسار زبان خود را باز گذاشته است؟

چگونه روزه است آن‌که بازیچه زبان خود است و زبانش او را فریفته خود کرده است؟

چگونه روزه است کسی که دروغ می‌گوید، غیبت می‌کند، فحش می‌دهد، بددهانی می‌کند، و روز محاسبه را به فراموشی سپرده است؟

چگونه روزه است آنکه شهادت دروغ می‌دهد و شر خود را از مسلمانان دور نمی‌دارد؟

از رسول خدا - صلی الله علیه وآله وسلم - به سند صحیح روایت است که فرمودند: «مسلمان آن است که مسلمانان از زبان و دستش در امان باشند» [به روایت بخاری و مسلم]

(۳)

و آیا اسلام چیزی است جز عمل و تطبیق، و راه و روش و پایبندی، و سلوک و اطاعت؟

خداوند متعال می‌فرماید: {به بندگان بگو که آنچه را بهتر است بگویند، که شیطان میان‌شان را به هم می‌زند} [اسراء: ۵۳]

و این {آن چه را که بهتر است} یعنی لفظ مودبانه زیبایی که باعث توهین به گروه یا شخصی نمی‌شود و یا شخصیت و آبرو و کرامت مومنی را لگدمال نمی‌کند.

پروردگار متعال می‌فرماید:

{و برخی از شما غیبت برخی دیگر را نکنند، آیا کسی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده‌اش را بخورد؟ و آن را بد می‌دارید، و تقوای الله را پیشه سازید که الله بسیار توبه‌پذیر و مهربان است} [حجرات: ۱۲]

چه بسیار روزه‌دارانی که چون زبانشان فاسد شد به سبب بد دهانی، روزه خود را از دست داده‌اند.

هدف از روزه گرسنگی و تشنگی نیست بلکه تهذیب و تادیب است.

زبان، در صورتی که انسان مراقب آن نباشد منبع بیش از ده بیماری است؛ از جمله: دروغ، غیبت، سخن‌چینی،

(۴)

بددهانی و ناسزا و فحش و شهادت دروغ و نفرین و مسخره کردن دیگران و دیگر امراض.

چه بسا کلمه‌ای که صاحب خود را - که زبانش را بی‌افسار رها کرده بود - به آتش انداخته است.

زبان هم راهی به سوی نیکی است و هم راهی به سوی بدی؛ خوش به حال آنکه به وسیله آن به یاد خداوند پرداخته و استغفار و حمد و تسبیح پروردگارش را به جای آورده یا توبه کند.

و بد به حال آنکه به واسطه زبان به هتک حرمت دیگران و زیر پا نهادن ارزش‌ها بپردازد.

ای روزه‌دارن! زبان خود را به ذکر خداوند تازه کنید و آن را با تقوای خداوند از گناهان پاک سازید.

خداوندا ما از تو زبانی صادق و قلبی سالم و اخلاقی نیکو مسألت داریم.

منبع: «کیف یصوم اللسان؟» سایت وَدَّكَر / ترجمه: ابوعامر - بیداری اسلامی (با کمی تغییر و تصرف)

(۵)